

27. november 1938, Veľké Teriakovce.

Zápisnica spísaná na žandárskej stanici s Emiliou a Štefanom N. o násilnostiach maďarských vojakov a vyhostení z okupovaného územia.

Zápisnica

Dňa 9. 11. 1938 maďarské vojsko (husársky pluk z Kecskemétu) obsadilo Rimavskú Seč, kde môj manžel Štefan N. pôsobil ako kominársky majster. Prišli do môjho bytu traja husári v sprievode jedného desiatnika. Hľadajúc môjho manžela, urobili v dome domovú prehliadku. Našli tam Jána M., kominárskeho majstra z Revúcej, so synom a starým otcom tiež Jánom M., ktorí pôsobili v Revúcej. Menovaní prišli do Rimavskej Seče za účelom vzájomnej výmeny svojich kominárskych živností. Všetkých troch M. aj so mnou zavreli v Rimavskej Seči do domu číslo 71, kde sme boli plných päť dní. Ruky mne aj M. zviazali dozadu, zbili, za vlasy ťahali, až mi na ľavom temene hlavy v rozmere 15 x 5 cm vytrhli vlasy z kože. Po nohách šliapali a fackali, až som bola v obličaji celá čierna.

Dňa 14. 11. 1938 sme boli všetci na vozoch eskortovaní na četnícku stanicu do Felediniec (*Jesenské*). Tam mi nahrešili do špehúňov, že muž bol legionárom, a aj preto sa mi pomstili, že nezastihli môjho muža doma. Tam nás všetkých fotografovali a odtiaľ toho samého dňa sme išli na voze až do Rimavskej Soboty, kde nás zatvorili do väznice krajského súdu. Tam som bola zatvorená jednu noc a 15. 11. 1938 po výsluchu ma prepustili na slobodu. Aj M-cov prepustili, ktorí odišli do Tornale, kde snád' mali zostať. Potom som sa ubytovala vo svojom bývalom byte v Rimavskej Seči a liečila som svoje zranenie na hlave, na obličaji a na krku u Dr. Seidnera v Rimavskej Seči.

Dňa 24. 11. 1938 bol som demobilizovaný a vrátil som sa do Lučenca. Odtiaľ som bol poslaný na vojenské veliteľstvo do Felediniec, kde ma prehľadali a potom som dostal facku. Potom som bol odvedený na četnícku stanicu do Felediniec a odtiaľ pustený do Rimavskej Seči pod vyhrážkou, aby som sa okamžite vysťahoval preč. Z 25. 11. na 26. 11. 1938 som prenocoval so svojou manželkou v Rimavskej Seči a stade som sa dňa 26. 11. 1938 odobral bez dokladov na hranice. Keď ma nechceli pustiť cez hranicu, vrátil som sa pod dozorom maďarského vojaka späť na detektívne oddelenie v Rimavskej Sobote, kde mi vydali prepúšťací list cez hranicu pod podmienkou, že odídem dobrovoľne. Na to som odpovedal, že aj tak mi vzali kominársku licenciu a na moje miesto dosadili Františka Š. z Pohorelej nad Hronom (*Pohorelá*). Mohli sme so sebou vziať len to, čo sme mohli v rukách odniesť. Zanechali sme vo svojom dome v Rimavskej Seči kompletne zariadený byt, spálňu, kuchyňu a 1 staršiu spálňu, čo malo hodnotu asi 7 000 Kč. Bol pri tom aj nový šijací ponorovací (?) stroj Singer v cene 2 300 Kč.

Veliteľ dočasnej stanice:
Vrchný strážmajster Šrámek, v. r.

Emília N., v. r.
Štefan N., v. r.